

73. 'ס' 'ש' (ש'א) ו'טו' כהנ'א י'ר' ע'טו
 - ו'ר' י'ש' ז'פ'נ'א י'ו'

עשו - בין אחי יעקב לאבי אדום

<p>בראשית ל"ו:</p> <p>א. ואלה תלדות עשו הוא אדום ב. וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ג. ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר ד. אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום ה. אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום</p>	<p>בראשית ל"ב:</p> <p>א. וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ב. וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו ג. הצילני נא מיד אחי מיד עשו ד. ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ה. ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו ו. כי יפגשך עשו אחי</p>
<p>במדבר כ'</p> <p>ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימך נשתה אני ומקני ונתתי מחרם רק אין דבר ברגלי אעברה. ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה</p>	<p>במדבר כ'</p> <p>וישלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך ישראל...נעברה נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נטה ימין ושמאול עד אשר נעבר גבולך. ויאמר אליו אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך</p>
<p>ירמיהו מ"ט</p> <p>אשר היה דבר ד' אל ירמיהו הנביא על הגוים ... לאדום כה אמר ד' צב-אות...שמועה שמעתי מאת ד' וציר בגוים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחמה. כי הנה קטן נתתיך בגוים בזוי באדם. תפלצתך השיא אתך זדון לבך שכני בחגוי הסלע תפשי מרום גבעה כי תגביה כנשר קנן משם אורידך נאם ד'</p>	<p>עמוס א'</p> <p>כה אמר ד' על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב אחיו ושחת רחמיו. ויטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח</p>
<p>עובדיה א:י-כ"א:</p> <p>מחמס אחיך יעקב תכסך בושה ונכרת לעולם: ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו שערו ועל ירושלים ידו גורל גם אתה כאחד מהם: ואל תרא ביום אחיך ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיק ביום צרה: אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה בחילו ביום אידו: ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צרה: כי קרוב יום ד' על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמלך ישוב בראשך: כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו: ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם: והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי ד' דבר: וירשו הנגב את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד: וגלת החל הזה לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת וגלת ירושלים אשר בספרד ירשו את ערי הנגב: ועלו מושעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה לד' המלוכה:</p>	<p>עובדיה א:א-ט:</p> <p>חזון עובדיה כה אמר ד' אלקים לאדום שמועה שמענו מאת ד' וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה למלחמה: הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד: זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו אמר בלבבו מי יורדני ארץ: אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנן משם אורידך נאם ד': אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמיתה הלוא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלוא ישאירו עללות: איך נחפשו עשו נבעו מצפניו: עד הגבול שלחוק כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלמך לחמך ישימו מזור תחתך אין תבונה בו: הלוא ביום ההוא נאם ד' והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו: וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל:</p>